

Slovo kazatele úvodem

Vážení a milí sourozenci, dostáváte do rukou první poprázdňinové číslo Sborových listů. Po dlouhých a extrémně horkých letních dnech se opět rozběhl nový školní rok. Novým byl především pro prvňáčky, které jsme představili minulou neděli a vyprošovali jim požehnání. Bylo velkou radostí je vidět a přát jim Boží ochranu a blízkost pro to, co je ve škole čeká.

V létě proběhla pěkná sborová dovolená, která přinesla řadě z nás duchovní užitek. Svůj tábor měl také dorost a mládež svůj výjezd. O tom všem jistě ještě uslyšíme a uvidíme obrazové zpravodajství. Nový školní rok je velkou výzvou k těsnějšímu následování Krista a ke službě ve světě, který neprochází jednoduchými dobami. Každý den je Božím dnem a je dobré ho využít k dobrým činům lásky a ke svědectví.

Hned na počátku roku se chystá velká událost, která je jistým zázrakem. Za velmi krátkou dobu se nám podařilo vybudovat dům pro pracovníka na naší kazatelské stanici v Neveklově. Pán Bůh požehnal velké úsilí, přiznal se k modlitbám a láska mnohých se projevila v obětavém pracovním nasazení a i ve finančních darech. Na příští neděli je možné plánovat shromáždění vděčnosti v Neveklově. Další změnou je střídání služebníků. Odchází náš bratr Pavel Plchot a nastupuje nový pracovník (viz další článek). Vyprošujme Boží požehnání pro všechny tyto změny, aby vše bylo Pánu Bohu ke slávě a lidem k užítku!

Pavel Černý

Změny ve sboru - služebníci přicházejí a odcházejí, evangelium zůstává

Po deseti letech služby v našem sboru odchází náš druhý kazatel Pavel Plchot do sboru v Praze 6 – Dejvicích. Definitivně se to potvrdilo začátkem června, kdyby byl bratr Pavel zvolen za správce dejvického sboru. Původně jsme počítali, že v Soukenické zůstane až do jara 2014, ale dejvické staršovstvo se na naše staršovstvo obrátilo s prosbou, abychom Pavla propustili již dříve, protože tento sbor má svého kazatele již 5 let ve stavu nemocných. Nakonec jsme po určitém váhání souhlasili s tím, že se kazatel Pavel stane od 1. září 2013 správcem sboru v Dejvicích a nám bude ještě nějakou dobu pomáhat na polovinu úvazku.

Začali jsme se modlit a hledat nástupce Pavla Plchota. Prohlédli jsme seznamy kazatelů a hledali někoho vhodného pro náš sbor, kdo by se mohl zaměřit na potřebné úseky služby. Postupně jsme zjistili, že

rybník je vylovený a že v současné době hledá kazatele nejméně 5 dalších sborů. Pro náš sbor tedy není lehké najít druhého kazatele. Jednak je pro sbory vždy prioritou obsadit místo správce a potom kazatelů není v současné době dostatek. Jednali jsme také s Radou a proběhly rozhovory s bratrem předsedou Rady Danielem Fajfrem. Nechtěli jsme, aby náš rozvětvený sbor byl rok či dva bez druhého kazatele. Během jednání jsme se dozvěděli od bratra předsedy Rady a také od bratra Tomáše Trávníčka, že je právě volný ordinovaný farář, kazatel Evangelické církve metodistické, Radislav Novotný, pro kterého tam v současné době není místo. S bratrem jsem začal komunikovat, setkali jsme se k rozhovoru a později se s ním setkalo také naše staršovstvo. Musím povědět, že jsme si padli do oka po stránce porozumění Písmu i po stránce praktické.

Školní rok byl za dveřmi a tak jsme urychlili všechna jednání. Věděli jsme, že kazatel, který přichází z jiné církve, nemůže být hned volen, ale musí projít pohovorem v Radě, vikariátními cvičeními a věroučným rozhovorem ve Studijním odboru. Teprve potom může dostat na Konferenci CB volitelnost za kazatele sboru. To je proces na jeden až dva roky. V této situaci staršovstvo rozhodlo požádat Radu o přidělení bratra Novotného do našeho sboru jako vikáře na dobu určitou. Rada Církve bratrské rychle a ochotně zareagovala, pozvala bratra na rozhovor a přidělila jej do našeho sboru. Jestli se naše spolupráce osvědčí a jestli bratr Novotný získá volitelnost za kazatele, může být teprve potom sboru navržen k volbě na místo druhého kazatele.

Bratr Radek je pro nás v současné situaci darem. Jako staršovstvo se chceme učit spolupracovat tak, abychom mohli v lásce a jednotě sloužit Kristu. V těchto Sborových listech si můžete přečíst Radkův profesní životopis a také jeho svědectví. Již minulou neděli jeho dcera Karolínka stála na stupínku společně s prvňáčky. Právě nastoupila do školy. Novotných mají tři děti a to nejmladší je ještě miminko. Věřím, že ve sboru tuto rodinu dobře přijmeme a budeme ve sboru vytvářet prostor pro společnou službu. Radek má svou víru jasně opřenou o Krista, ke kterému se v mládí obrátil. Není „zkažen“ liberální teologií a je ochoten se ve službě učit nové věci. Váží si církve a chce v ní sloužit. Rád pracuje s lidmi a je komunikativní. Kéž Pán Bůh naši spolupráci požehná pro svou slávu!

Pavel Černý

Představení bratra

Radislava Novotného a jeho rodiny

Abych mohl krátce představit mou cestu víry a svou milou rodinu, musím zabrousit do let dávno minulých. Byla to moje maminka, která uvěřila z naší rodiny jako první. K víře ji přivedla (asi hlavně) její kamarádka z Církve bratrské ze Žižkova. Bylo to někdy kolem roku 1987.

Když se konala evangelizace v Soukenické ulici, kázal zde bratr Holubec, mamka zde poprvé povstala na výzvu a vyznala Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele. Od té doby bylo v naší rodině jedno Boží dítě. A protože i Boží děti bývají někdy velmi aktivní, brzy jsme se já i moje sestra ocitli mezi křesťany na různých konferencích, skupinách mládeže a dalších akcích. Opět se konala evangelizace. Tentokrát během letní Křesťanské konference v 89. roce, a já jsem povstal na výzvu – v necelých třinácti letech. Půl roku poté jsem byl pokřtěn. Dostal jsem se do mládeže k metodistům na Praze 2 v Ječné ulici. Někteří mládežníci chodili v neděli do strašnického sboru, který vedl Vilém Schneeberger. Tam jsem nakonec zakotvil, dokud jsem nedostudoval Střední průmyslovou školu elektrotechnickou – obor stroje a zařízení. Pak přišla otázka, kam se vydat dál? Ve svých 16 letech jsem prožil povolání do služby. Ještě mi nebylo jasné, zda to má být diakonická práce, evangelizační, nebo kazatelská činnost. Toto povolání bylo potvrzeno jedním prorockým slovem. Tedy několika, ale jedno bylo zásadní – od Jima Golla. Ujistění jsem dostával také od církve a svého sboru, kde jsem sloužil v nedělce a zapojil se do sborové evangelizace. Volba padla na Evangelickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy.

Poslední léto (1995) před nástupem na vysokou jsme jeli – náš strašnický sbor a sbor z Mikulovské farnosti na letní pobyt v Poušti u Bechyně. A tady se to stalo. Zamiloval jsem se do jedné krásné a milé holky, se kterou jsem se přesně na den o tři roky později oženil. S Lenkou jsme slavili letos 15 let od svatby. V roce 2007 12. dubna se nám narodila Karolínka. Přesně po třech letech 13. dubna se narodil Kryštof a za další tři roky - letos 11. dubna Nikolka.

Už během studií jsem měl krátké úvazky jako pomocník kazatele v Ostravě, Praze – Vršovcích. Po studiích mě čekala „civilka“ v azylovém domě SKP – Horní Počernice (*Středisko křesťanské pomoci, zařízení Diakonie Evangelické církve metodistické*). Vikariát jsem strávil v Plzni. Tam jsem se dostal do vězení... na Bory.. tedy jako duchovní pracovník. ;-) Práce s vězni mě nadchla, ale o tom snad někdy později..

Když se pak rozdělil sbor v Litoměřicích, požádalo mě vedení církve, abych nastoupil do tohoto sboru. Rádi na Litoměřice vzpomínáme. Na množství milých lidí, se kterými jsme rozjížděli mnoho aktivit – rodinné centrum Klubíčko, Litoměřický festival LI-

FE, práci ve vězení, v Hospicu, domově důchodců, letní softballové tábory a další. Čtyři roky jsme strávili v Litoměřicích a půl roku v USA na stáži. Poté jsme se dostali do sboru v Horních Počernicích. To jsem byl již 4 roky ordinovaný starší Evangelické církve metodistické a předseda evangelizačního výboru.

Do sboru v Horních Počernicích začalo chodit mnoho nových a také mladých lidí. Postupně se rozjela mládež (díky Kurzům Alfa), dorost (Royal Rangers), práce se seniory a (ne)sborová aktivita Pomocná ruka HOPO, která sdružovala dobrovolníky, s kterými jsme pak pomáhali starším, nemohoucím lidem – například umýt okna, nebo vyčistit zahradu.

V červnu 2011 jsem byl jmenován generálním sekretářem YMCA v ČR. Od září jsem funkci vykonával také na plný úvazek. YMCA je nejstarší a největší organizace pracující s mládeží. Její hlavní poslání (Pařížská báze) je šířit Kristovo království mezi mladé lidi. Mým úkolem byla správa a péče o tuto organizaci po dobu 13 měsíců.

Od listopadu 2012 do konce tohoto léta jsem se věnoval stavbě – tentokrát vlastního domu. S velikou vděčností našemu Pánu jsme si předposlední den v srpnu přestěhovali věci do nového domečku.

Z čistajasna se ozval před několika týdny Pavel Černý: „Hledáme druhého kazatele na sbor v Soukenické ulici. Měl bys zájem se sejít?“ Mě to znělo neuvěřitelně. V ECM jsem se snažil o to, abych získal místo na novém sboru, ale žádný již nebyl volný. A pak se ozve tento telefonát? Začal jsem se ptát: „Mám, co bych mohl nabídnout tomuto sboru? Je nějaký dar, kterým bych zde mohl být prospěšný? A hlavně – je zde to místo, kde nás chce mít náš nebeský Otec?“ Během několika dnů se všechny dveře otevřely. Pro moji rodinu je to jako zázrak. Dveře, které se zdály po měsíce neprůniknutelné, jsou najednou volné. A já mohu práci, kterou miluji, vykonávat dál – s lidmi, kteří jsou velmi milí, a tak mně blízcí svým odhodláním následovat Krista.

Jaký je tedy teď můj vztah ke sboru v Soukenické? Na tomto místě povstala poprvé na výzvu moje

maminka. Zde jsem přijal své první duchovní vzdělání – jako poradce při evangelizaci Billyho Grahama (tuším v roce 1993). Zažil jsem zde spousty nádherných chvil, ať už to byly pražské modlitební večery, teologické konference, nebo jiné příležitosti. Vždycky jsem sem rád chodil. Obdivoval jsem multifunkční budovu a živý křesťanský sbor s více jak stotřicetiletou tradicí. Dveře se otevírají a my můžeme s úctou, vděčností, s hlubokou radostí a očekáváním vstoupit. Kéž vše, co konáme, je k slávě Boží a k růstu jeho království lásky a pokoje mezi všemi lidmi.

Radislav Novotný

Curriculum Vitae

Mgr. Radislav Novotný

(Pozn redakce: Curriculum vitae (latinsky „běh života“, zkratkou CV) znamená akademický nebo profesní životopis, který se přikládá k žádostem o zaměstnání, k článkům v odborných časopisech, žádostem o granty a podobně. Obsahuje hlavní životní data, průběh vzdělání, zastávaná místa, případně i další údaje, pokud mají význam vzhledem k danému účelu... zdroj: Wikipedie)

Bydliště: Brandýs n. L. - Stará Boleslav

Věk: 37 let

Stav: ženatý, 3 děti

Dosažené vzdělání

- 1995 – 2002 Evangelická theologická fakulta UK, magistr teologie
- 1990 – 1995 Střední průmyslová škola elektrotechnická – Stroje a přístroje

Kurzy a certifikáty

- 2013 – Personalista, Obchodní institut, Praha, certifikát – řízení Human Resources (NSK 62-007-N)
- 2008 International Leadership Institut, certifikát – lektor mezinárodních konferencí
- 2004 – 2005 Manažeři – kurz efektivního řízení, Asociace manažerů absolventů
- 2001 – 2006 Výcvik skupinová terapie (500 hodin), Institut aplikované psychoanalýzy, Praha
- 2001 Statní zkouška z psychologie a pedagogiky, pedagogické minimum, Univerzita Karlova

Předchozí praxe

9/2011 – 10/2012 generální sekretář, ředitel, YMCA v ČR, Praha

vedení mezinárodní organizace 24 poboček v ČR (4000 členů), teamleader (5 zaměstnanců), odpovědnost za HR (*Human Resources*), vzdělávání, komponování a řízení týmů, komisí, příprava vize, strategie. Pořádání celonárodních akcí, seminářů a konferencí. Odpovědnost za granty ESF.

4/2003 – 9/2011 farář, ordinovaný starší

Evangelické církve metodistické v ČR

vedení farnosti, přednášky, vzdělávání, pastorační řízení týmů, předseda evangelizačního výboru, příprava

porad, konferencí, festivalů, kurzů, seminářů, charitativních a kulturních akcí.

Koordinace cca 20 zahraničních týmů. Činnost se týkala všech věkových a sociálních kategorií – úředníci, podnikatelé, politici, ale i děti, mládež, vězni, důchodci, sociálně slabí).

5/2004 – 6/2008 ředitel, předseda správní rady, Diakonie – SKP Klubíčko

Tvůrce vize a strategie, hlavní organizátor a vedoucí týmu (4 zaměstnanci, 20 dobrovolníků).

Pořádání vzdělávacích a volnočasových aktivit pro veřejnost zaměřené na podporu harmonie v rodině – konference, kurzy, semináře, mateřské centrum, festivaly (1400 účastníků), příměstské tábory. Řízení oprav budov, marketing. Psaní a řízení projektů MŠMT, kraj, město, EU, fondy.

2001 – 2003 asistent ředitele,

Diakonie – Horní Počernice

1998 – 2001 pomocník kazatele ECM

(Ostrava, Praha 10 – Vršovice)

1995 – 2002 OSVČ

Jazykové dovednosti

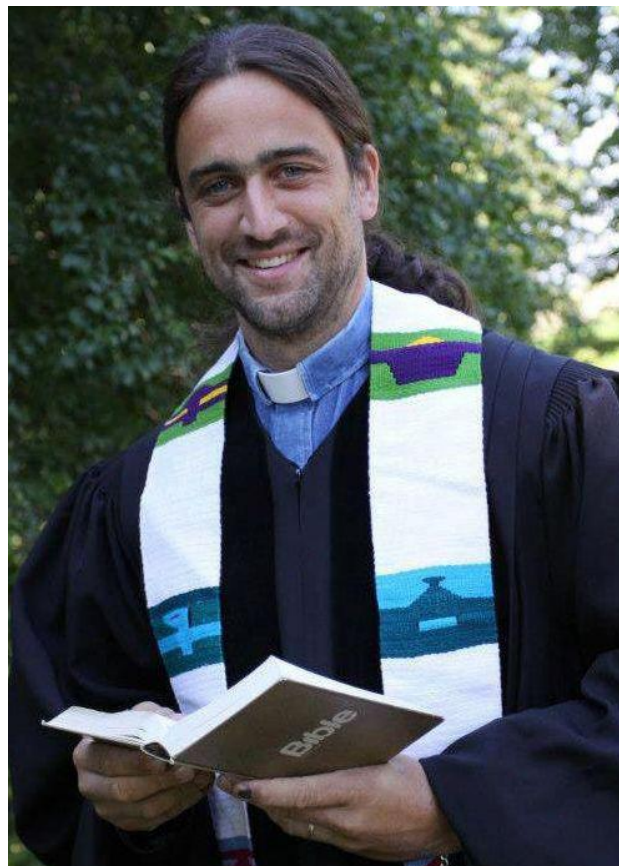
Velmi pokročilý - Anglický jazyk (1/2 roční stáž v USA)

Mírně pokročilý - Německý jazyk

Základní znalost - Španělský jazyk, Ruský jazyk, Hebrejský jazyk

Znalost PC - pokročilý (Word, Excel, Power Point)

Řidičský průkaz A, B

O Bibli české, jinak Kralické

Čtyři roky po vydání Rudolfova majestátu a sedm let před Bílou horou se uzavřela jedna kapitola dějin českého biblického překladu. Kdo koncem roku 1613 držel v rukou novotou vonící kralický tisk jednodílky nebo čerstvé vydání pražské melantrišky, ten si jen stěží uvědomoval, že má před sebou poslední tištěné bible české reformace.

Obě vydání bible z roku 1613 mají proto i přesto mnoho společného. Byly vlastně pohrobky a zděděným pokladem, když ti, kteří Písma překládali a český text svůj či jiných cizelovali k dokonalosti, už nebyli valně mezi živými. Oba tisky měly uspokojit hlad po dostupném biblickém textu, kralická šestidílka totiž nebyla biblí širokých vrstev a od vydání jejího textu v jediném díle, ještě navíc ilegálního, uplynulo sedmnáct let a samotné utrakvisty dělilo od posledního vydání melantrišky let téměř čtyřicet. Obě bible konečně posloužily později také otcům Tovaryšstva Ježíšova při práci na překladu Svatováclavské bible z přelomu 17. a 18. století. Podívejme se však nejprve, co jejich vydání předcházelo.

Do roku 1564, kdy vyšel Blahoslavův překlad Nového zákona, panovala mezi utrakvisty a příslušníky Jednoty bratrské v otázce autoritativního biblického textu shoda. Byla to latinská Vulgáta, kterou obě církve chápaly také díky vlastní husitské minulosti jako Bibli prvotní církve, opřenu o autoritu církevního otce Jeronýma. Vulgátní text jim pochopitelně prostředkovala středověká církev, v jejímž rámci byly už v průběhu 14. století pořízeny první české biblické překlady a v dalších redakcích husitské doby se český biblický text začal na konci 15. století šířit tiskem. Biblický text tehdy býval doplňován předmluvami sv. Jeronýma k celkům Písma i jednotlivým kapitolám a přidávány k němu soupisy kazatelských perikop, biblických čtení. Později přibýly k textu sumáře jednotlivých kapitol, marginální poznámky nebo jiné pomůcky k usnadnění práce s Písmem.

Změny český tištěný překlad bible doznával i po stránce vnitřní. Každý překlad celého třeba jen Nového zákona se snažil být lepší než starší překlady a na nedostatky předchozích vydání proto někdy upozorňoval. Každý z překladů se však současně snažil být co nejvěrněji poplatný latinské předloze. Nezanedbatelnou roli však hrála také výzdoba jednotlivých tisků, často přesahující měřítko pouhého obrazového doprovodu, která zejména v biblických tiscích Jiřího Melantricha z Aventina dosahuje u nás vrcholu.

Ještě ve dvacátých letech 16. století se Jednota bratrská prostřednictvím svého biskupa Lukáše Pražského pokoušela zvrátit vývoj směřující v humanistickém duchu k opuštění autority latinské Vulgáty v českém prostředí vně i uvnitř jejího společenství. V dalších generacích to byli právě bratři, kteří se přes pochopitelnou přichylnost k české překladatelské tra-

dici nebáli postoj své církve k otázce biblického překladu přehodnotit a učinit další krok k nezávislosti Jednoty na středověkých tradicích. V osobě Jana Blahoslava se zahraniční rozhled a intelektuální schopnosti spolu se zaujetím pro humanistické myšlenky spojily v jediné osobě schopného a erudovaného překladatele, s ním můžeme obrát v Jednotě spojovat a jeho dílem datovat. Blahoslavův Nový zákon, překládaný z řeckého vydání Erasma Rotterdamského, fakticky založil dílo, směřující ke zrodu kralické překladatelské dílny, stejně jako k poslednímu zdejšímu vydání Bible z roku 1613.

Na rozdíl od poslední melantrišky, vydané v pražské tiskárně Melantrichova pradědice Samuela Adama z Veleslavína, měl bratrský tisk *Bibli české* roku 1613 svou budoucnost paradoxně teprve před sebou. Jeho text po Bílé hoře ovlivnil generace českých a moravských exulantů. Posiloval domácí tajné nekatolíky. Stal se bohoslužebným i soukromým biblickým textem tolerančních evangelíků a teprve relativně nedávno se od něj v našich evangelických sborech i mezi jejich údy začalo opouštět.

Po neuvěřitelných čtyřech staletích tak pomalu mizí generace, k nimž Boží slovo promlouvalo češtinou kralického překladu z roku 1613. I důstojný odchod však je důvodem k radosti i k vyjádření pocitu vděčnosti, stejně jako ke slovům chvály toho, v jehož víře kralický překlad Jednoty bratrské před staletími vznikl.

Ota Halama, převzato z www.nase-reformace.cz

Výstava Bible kralická 1613-2013

(12. 9. – 3. 11. 2013)

Výstava ke čtyřstému výročí posledního předbělohorského vydání Bible kralické je dosud nejucelenější výstavou k tomuto tématu, představující i nejnovější vědecké poznatky. Seznamuje s dějinami kralického překladu od jeho vzniku až do současnosti a přibližuje, proč se Bible kralická stala jedním z klenotů národní kultury. Exponáty z fondů Národní knihovny ČR i dalších významných sbírek představují starší české biblické překlady, původní tisky Bible kralické a její cizojazyčné předlohy i některé dobové písemné dokumenty, které dosud veřejnost neměla možnost spatřit. K vidění jsou také původní tiskařské literky, nalezené na tvrzi v Kralicích, unikátní korekturní obtahy části bratrského kancionálu, staré tisky, jejichž význam zůstával donedávna skryt, včetně exemplářů z vlastnictví významných osob své doby, např. tisky v dobové vazbě pocházející z knihoven moravských Žerotínů nebo pánů z Valdštejna.

Galerie Klementinum – Výstavní sál (vstup od Mariánského náměstí, vchod B2). Otevřeno je od úterý do neděle, 10.30 - 18 hodin.

(podle internetových stránek Národní knihovny, www.nkp.cz)